

6. DINAMIČNI LOKACIJSKI PROBLEM

- Imamo sistem, ki ga modeliramo z grafom. Vsi grafi bodo povezani.
- V sistemu imamo "napravo", ki jo lahko premikamo po sistemu. Če se ta nahaja v vozlišču u , pravimo, da je stanje sistema u .
- Stanje sistema lahko spreminjamo, recimo iz u v w . Čena za to je $d_G(u, w)$.
- V sistem prihaja zaporedje zahtev: z_1, z_2, \dots
Če smo v stanju s_i , tedaj je čena za izvedbo zahtev z_i $d(s_i, z_i)$.
- Na začetku je sistem v stanju $s_0 = z_0$.

Lokacijski problem: Za dano zaporedje zahtev z_1, z_2, \dots, z_k dobi zaporedje stanj s_1, s_2, \dots, s_k tako da je

$$\sum_{i=1}^k (d(s_{i-1}, s_i) + d(s_i, z_i)) \text{ minimalna.}$$

- Preden izvedemo zahtevo z_i , lahko prestavimo vir iz s_{i-1} v s_i .

Dinamični lokacijski problem: to je lokacijski problem, v katerem ne poznamo celotnega zaporedja zahtev (ki prihajajo v sistem on-line).

Def. Algoritem za DLP deluje znotraj k-okna, če stanje s_i dobi na osnovi zahtev $z_i, z_{i+1}, \dots, z_{i+k-1}$.

$WX(G) = k$, če obstaja optimalen algoritem za DLP, ki deluje znotraj k -okna in je k najmanjši tak. Če tak k ne obstaja, tedaj postavimo $WX(G) = \infty$.

WX... window index

Zgled.

$\Omega_0 = Z_0 = u$

$$\left. \begin{array}{l} z_1 = v \\ z_2 = u \end{array} \right\} \Omega_1 = v \\ \left. \begin{array}{l} z_1 = v \\ z_2 = v \end{array} \right\} \Omega_2 = u \quad \left. \right\} \text{cena} = 2$$

$$\left. \begin{array}{l} \Omega_1 = u \\ \Omega_2 = u \end{array} \right\} \text{cena} = 1$$

$$\left. \begin{array}{l} z_1 = v \\ z_2 = v \end{array} \right\} \Omega_1 = u \\ \left. \begin{array}{l} z_1 = v \\ z_2 = v \end{array} \right\} \Omega_2 = v \quad \left. \right\} \text{cena} = 2$$

$$\left. \begin{array}{l} \Omega_1 = v \\ \Omega_2 = v \end{array} \right\} \text{cena} = 1$$

$\Rightarrow WX(G) \neq 1$

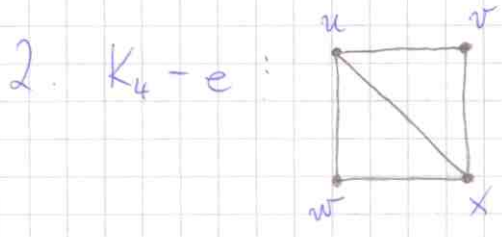
$z_1 = v, z_2 = u \Rightarrow \Omega_1 = u$

$z_1 = v, z_2 = v \Rightarrow \Omega_1 = v$

Pravilo: Imamo Ω_{i-1} in zahtevi z_i, z_{i+1} .

Potem je Ω_i večina od $\{\Omega_{i-1}, z_i, z_{i+1}\}$.

$WX(K_2) = 2$.

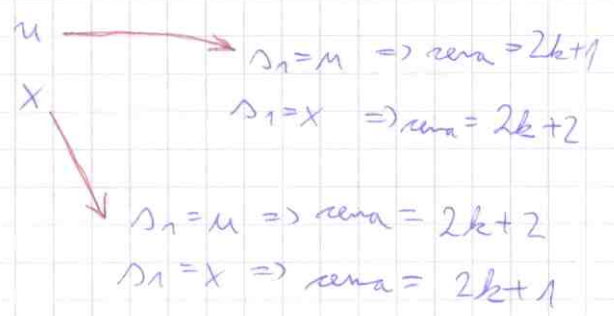
$\Omega_0 = Z_0 = u$

$$\left. \begin{array}{l} z_1 = x \\ z_2 = v \\ z_3 = w \\ z_4 = x \end{array} \right\}$$

$\Omega_i = u \text{ za } i \geq 1 \\ \Rightarrow \text{cena} = 4$

$\Omega_i = x \text{ za } i \geq 1 \\ \Rightarrow \text{cena} = 3$

Zahtevi: $x, v, w, v, w, v, w, \dots, v, w$
 $\underbrace{\hspace{10em}}_{k\text{-krat } v, w}$

$WX(K_4 - e) = \infty$

Inditer. Za vsak graf G z vsaj eno povezavo velja:
 $WX(G) \geq 2$.

Dokaz. V G izberemo poljubno povezavo uv in nato uporabimo argument iz primera K_2 . □

Inditer. Za vsak $n \geq 2$ velja: $WX(K_n) = n$.

Dokaz. $V(K_n) = \{x_1, \dots, x_n\}$, $s_0 = x_1$

zahteve: x_2, x_3, \dots, x_n

(1) če je naslednja zahteva $x_1 \Rightarrow s_1 = x_1$

(2) če je naslednja zahteva $x_2 \Rightarrow s_1 = x_2$

$\Rightarrow WX(K_n) \geq n$.

Ubratno: pogledamo zaporedje

$$s_{i-1}, \underbrace{z_i, z_{i+1}, \dots, z_{i+m-1}}_m \quad (*)$$

$\underbrace{\hspace{15em}}_{n+1}$

Naj bo x proti vsaki v ($*$), ki se pojavi drugič (po Dirichletovem načelu to res obstaja). Tedaj postavimo $s_i = x$. □

Inditer. Za poljubna grafa G in H je $WX(G \square H) = \max\{WX(G), WX(H)\}$.

Dokaz. $s_0 = z_0 = (g_0, h_0)$

zahteve: $(g_1, h_1), (g_2, h_2), \dots, (g_k, h_k)$

stanja: $(g_1', h_1'), (g_2', h_2'), \dots, (g_k', h_k')$ $d = d_{G \square H}$

$$(*) \sum_{i=1}^k [d((g_{i-1}', h_{i-1}'), (g_i', h_i')) + d((g_i', h_i'), (g_i, h_i))] =$$

$$= \sum_{i=1}^k [d_G(g_{i-1}', g_i') + d_G(g_i', g_i)] + \sum_{i=1}^k [d_H(h_{i-1}', h_i') + d_H(h_i', h_i)]$$

(**)

(*) optimalna \Leftrightarrow (**) optimalni $\Leftrightarrow \{g_i\}$ optimalno zaporedje
 (minimalna) (minimalna) stanj v G in $\{h_i\}$ optimalno
 zaporedje stanj v H

GRAFI S KONČNO ŠIRINO OKNA

- polni grafi
- njihovi kartezični produkti $\left. \begin{array}{l} K_{m_1} \square K_{m_2} \square \dots \square K_{m_r} \\ \dots \text{Flamingovski} \\ \dots \text{grafi} \end{array} \right\}$

$$WX(G_1 \square G_2 \square \dots \square G_m) = \max \{WX(G_1), WX(G_2), \dots, WX(G_m)\}$$

- ti grafi niso zaprti za podgrafe:

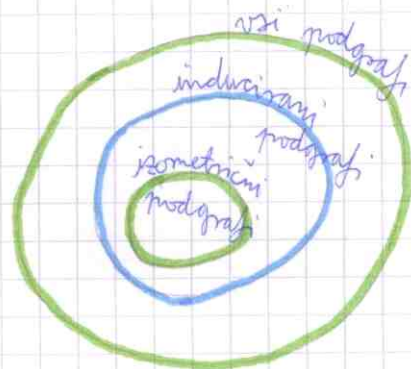
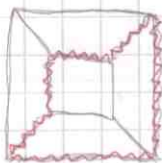
$$H \text{ podgraf v } G, WX(G) < \infty \not\Rightarrow WX(H) < \infty$$

$$K_4 - e \text{ podgraf v } K_m, m \geq 4$$

- ti grafi niso zaprti niti za izometrične podgrafe

velja: $WX(Q_3) = 2$

$$WX(C_6) = \infty$$

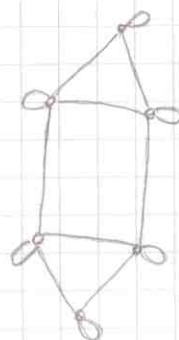
6'. RETRAKTI

Def. Preslikava $f: G \rightarrow H$ je homomorfizem, če ohranja povezave: $uv \in E(G) \Rightarrow f(u)f(v) \in E(H)$

$f: G \rightarrow H$ je šibki homomorfizem, če:

$$uv \in E(G) \Rightarrow \begin{cases} f(u)f(v) \in E(H) \\ f(u) = f(v) \end{cases}$$

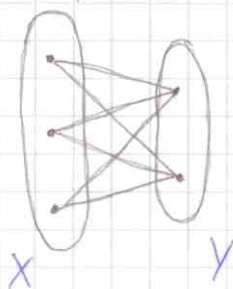
f homomorfizem $\Rightarrow f$ šibki homomorfizem

Zgled. Naj bo G poljuben dvojni graf. Dokazi, da obstaja homomorfizem $f: G \rightarrow K_2$.

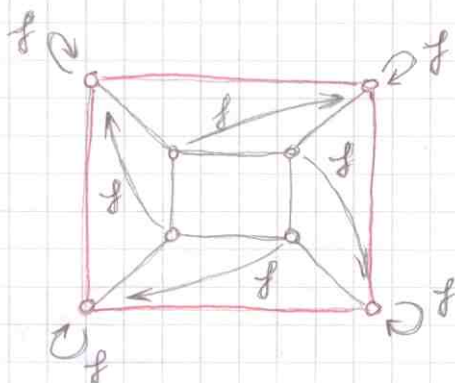
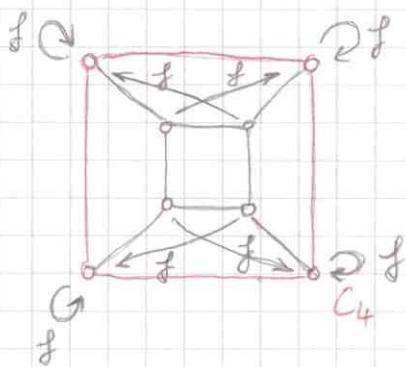
$$V(K_2) = \{x, y\} \quad V(G) = X \cup Y$$

$$f: u \mapsto \begin{cases} x, & \text{če } u \in X \\ y, & \text{če } u \in Y \end{cases}$$

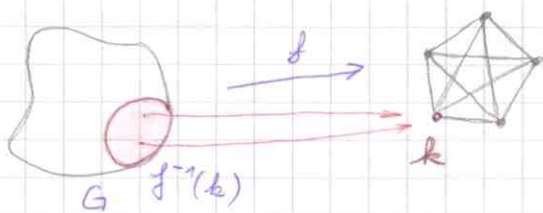

$\forall uv \in E(G)$. Bšs je $u \in X$ in $v \in Y$.
 $f(u) = x$ in $f(v) = y \Rightarrow f(u)f(v) \in E(K_2)$.

Zgled. Poiči $f: Q_3 \rightarrow C_4$, tako da bo f homomorfizem.

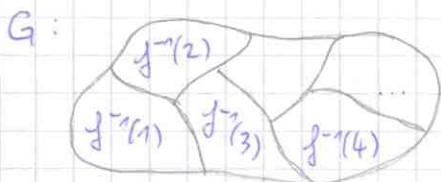
Zgled. $f: G \rightarrow K_m$ homomorfizem

$$\forall k \in K_m: f^{-1}(k) \text{ neodvisna množica}$$

def.

inducirani podgraf
je prazen
(popolnoma nepovezan)

$$\exists f: G \rightarrow K_m \Rightarrow \chi(G) \leq m$$

$$\chi(G) \stackrel{\text{def.}}{=} \min \{ m \mid \exists f: G \rightarrow K_m \text{ homomorfizem} \}$$

← kromatično število

Def. Preslikava $f: G \rightarrow H$ je skrciter, ce $\forall u, v \in V(G)$:
 $d_H(f(u), f(v)) \leq d_G(u, v)$.

Inditer. Preslikava f je skrciter natanko tedaj, ko je
 siki homomorfizem.

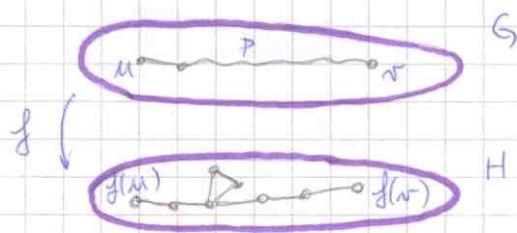
Dokaz. Naj bo f skrciter. $uv \in E(G)$. Torej je $d_G(u, v) = 1$.
 $\Rightarrow d_H(f(u), f(v)) \leq d_G(u, v) = 1$.

$\dots = 0 \Rightarrow f(u) = f(v)$

$\dots = 1 \Rightarrow f(u)f(v) \in E(H)$

Torej je f siki homomorfizem.

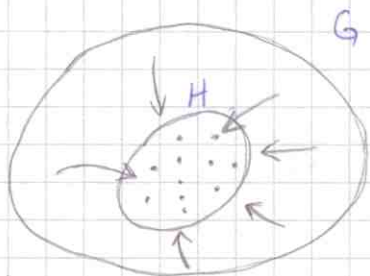
Obratno: Naj bo f siki homomorfizem. $u, v \in V(G)$,
 $d_G(u, v) = k$. Naj bo P najkrajša u, v -pot.

Poglejmo $f(P)$: $f(P)$ je sprehod med $f(u)$ in $f(v)$. Torej
 imamo pot med $f(u)$ in $f(v)$, ki je dolzine $\leq |P|$.

$$k = d_G(u, v) = |P| \geq d_H(f(u), f(v)).$$

Def. Podgraf H grafa G je retrakt grafa G , ce obstaja
 homomorfizem $\pi: G \rightarrow H$, tako da je $\pi|_H = \text{id}$.
 Preslikavi π pravimo retrakcija.

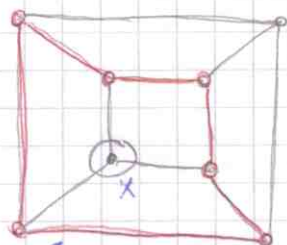
endomorfizem \equiv homomorfizem
 grafa vase

$$f^2 = f \dots \text{idempotentna}$$

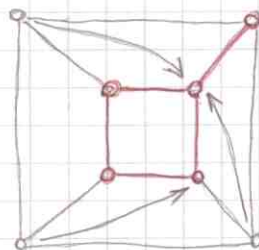
retrakcija = idempotentni endomorfizem

Šibki retrakt, šibka retrakcija: analogna definicija, kjer je r šibki homomorfizem.

Zgled.

izometrični podgraf, ki ni retrakt

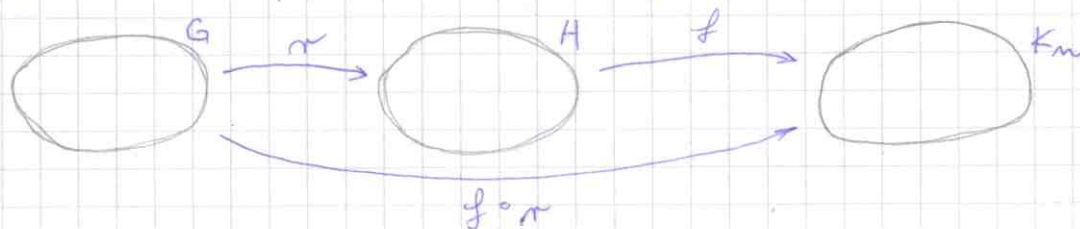

retrakt

Kam preslikati točko x , da bo preslikava retrakcija? Ne gre!

Zgled. $H \subseteq G$, $r: G \rightarrow H$ retrakcija.

Naj bo $\chi(H) = n$. $\Rightarrow \exists f: H \rightarrow K_n$ homomorfizem

$\exists f \circ r: G \rightarrow K_n$ homomorfizem $\Rightarrow \chi(G) \leq \chi(H) \leq \chi(G)$
 $\Rightarrow \chi(G) = \chi(H)$.

Trditve. (šibki) retrakti so izometrični podgrafi.

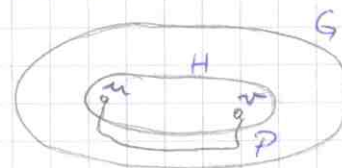
Dokaz. Naj bo H retrakt v G . $r: G \rightarrow H$ retrakcija.

$$\underline{d_H(u, v) = d_G(u, v) \quad \forall u, v \in V(H)}$$

Ker je H podgraf v G , je $d_G(u, v) \leq d_H(u, v)$.

Naj bo P najkrajša u, v -pot v G .

Poglejmo $r(P)$: $r(P)$ je sprehod v H .

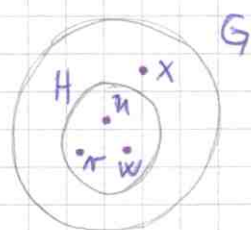

med $r(u) = u$ in $r(v) = v$, ki nebuje (kvečjemu) enako številu povezav (štete z večkratnostjo) kot P . Ta sprehod nebuje u, v -pot v H , ki je dolžine kvečjemu $|P|$. Torej: $d_H(u, v) \leq d_G(u, v)$.

Trditelj. (Šibki) retrakt medianskega grafa je medianski graf.

Dokaz. Naj bo H (šibki) retrakt \downarrow grafa G in naj bo r ustrezna retrakcija $G \rightarrow H$. Naj bodo $u, v, w \in V(H)$. Tedaj imajo ta vozlišča kot vozlišča iz G enolično mediano v G : x .

Boglejmo si $r(x)$. Ker je x na najkrajši poti med u in v , je $r(x)$ na najkrajši poti med $r(u)=u$ in $r(v)=v$ v grafu H . Analogno velja za u, w in v, w .

Torej je $r(x) = x$, saj bi sicer u, v, w imela dve mediani v G . $r: G \rightarrow H, r(x) = x \Rightarrow x \in V(H)$. Torej je $x = r(x)$ tudi enolična mediana za u, v, w v grafu H .

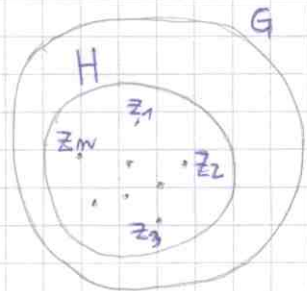
Primeri.

Konec 6!

Trditelj. Naj bo G graf s končno širino okna in naj bo H njegov šibki retrakt. Tedaj je $WX(H) \leq WX(G)$.

Dokaz. Naj bo z_1, z_2, \dots, z_m zaporedje zahter grafa H in naj bo $WX(G) = n$. Naj bo s_1, s_2, \dots, s_m optimalna izbira stanj za to zaporedje v grafu G .

To zaporedje lahko izberemo, ker je $WX(G) = n$. Trdimo, da je $r(s_1), r(s_2), \dots, r(s_m)$ optimalna izbira za graf H . Če to dokazemo, je trditelj dokazana.

Naj bo $s'_1, s'_2, s'_3, \dots, s'_m$ poljubna (optimalna) izbira stanj v H .

$$\sum_{i=1}^m (d_H(s_{i-1}, s_i) + d_H(s_i, z_i)) \geq \sum_{i=1}^m (d_G(s_{i-1}, s_i) + d_G(s_i, z_i)) \geq$$

Zahtere z_1, \dots, z_m lahko gledam tudi kot zahtere v grafu G .
 Zaporedje s_1, \dots, s_m samo tako lahko gledam kot
 zaporedje stanj v G . Toda s_1, \dots, s_m je optimalna
relina v G , zato je s_1, \dots, s_m vsaj tako dobro zaporedje
 kot je s'_1, \dots, s'_m . (pri tem $d_H(-, -) = d_G(-, -)$.)

$$\geq \sum_{i=1}^m (d_H(r(s_{i-1}), r(s_i)) + d_H(r(s_i), r(z_i))) =$$

$$= \sum_{i=1}^m (d_H(r(s_{i-1}), r(s_i)) + d_H(r(s_i), z_i))$$

Teorek. Naj bo G povezan graf. Tedaj je $WX(G) < \infty$
 natanko tedaj, ko je G šibki retrakt Flammingerovega
 grafa (= kartezijni produkt polnih grafov).

Opomba: • šibki retrakti Flammingerovega grafov = kvazi-medianski
grafi. Tronjo eno najbolj naravnih medvedelnih
 razplošitev medianskih grafov.
 • Dvodelni kvazi-medianski grafi \Leftrightarrow medianski grafi.

Teorek. $WX(G) = 2$ natanko tedaj, ko je graf medianski.

Kako bi izračunali $WX(G)$, če je $WX(G) < \infty$?

$w(G)$... velikost največjega pravega podgrafa grafa G

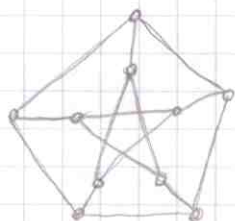
• $w(G) = 2$, če je G dvodelen

• $w(K_n) = n$

• $w(G) = 2 \Leftrightarrow G$ je brez trikotnikov

• Petersenov graf:

$GP(5, 2)$:

→ ni dvodelen

→ $w = 2$

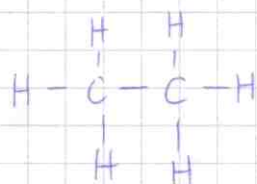
Algoritem za izračun $WX(G)$:

1. Preveri, ali je G kvazi-medianski graf.
2. Velja: če je $WX(G) < \infty$, tedaj je $WX(G) = w(G)$.

Izrek. $WX(G)$ lahko izračunamo v času $O(mn)$, kjer je $m = |E(G)|$, $n = |V(G)|$.

7. IZOMETRIJE V KEMIJSKI TEORIJI GRAFOV

molekula \longleftrightarrow graf molekule

alkani

\longleftrightarrow

drevesa

C_4H_{10} ... kemiki so ugotovili, da s tem zapisom molekula ni enolično določena

7.1. WIENERJEV INDEKS

Garry Wiener (1947):

G graf, tedaj je Wienerjev indeks:

$$W(G) = \frac{1}{2} \sum_{u \in V(G)} \sum_{v \in V(G)} d(u, v)$$

Zgled. Izračunaj Wienerjev indeks za P_n (pot na n vozliščih).

$$W(P_n) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=i+1}^n (j-i) = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=i+1}^n j - \sum_{j=i+1}^n i \right) =$$

$$= \sum_{i=1}^n \left(\frac{n(n+1)}{2} - \frac{i(i+1)}{2} - i(n-i) \right) =$$

$$= \frac{n^2(n+1)}{2} + \sum_{i=1}^n \left(\underbrace{-\frac{i^2}{2} - \frac{i}{2} - in + i^2}_{\frac{i^2}{2} - (n+\frac{1}{2})i} \right) = \frac{n^2(n+1)}{2} + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n i^2 - (n+\frac{1}{2}) \frac{n(n+1)}{2} =$$

$$= \frac{n^2(n+1)}{2} - n(n+1)(2n+1) + \frac{1}{12}(2n+1)(n+1)n =$$